

I. DISPOSICIÓN XERAIS

XEFATURA DO ESTADO

3903 *Real decreto lei 2/2009, do 6 de marzo, de medidas urxentes para o mantemento e o fomento do emprego e a protección das persoas desempregadas.*

I

A economía española está a sufrir os efectos da actual crise económica, que son especialmente significativos no mercado de traballo como o pon de manifesto o importante aumento do desemprego e a destrución de emprego que se produciu durante o último ano, e de maneira moi especial nos últimos meses.

O Goberno adoptou xa numerosas medidas para facer fronte á crise económica tanto nos seus aspectos financeiros coma nos efectos que está tendo sobre a economía real e o emprego. Estas medidas articuláronse no Plan español para o estímulo da economía e o emprego. O plan conta con catro eixes de actuación. En primeiro lugar, durante o ano 2009, para apoiar a renda dispoñible das familias destináronse preto de 10.000 millóns de euros en forma de impulso fiscal, e para apoiar as empresas, principalmente PEMES, libéranse 6.000 millóns de euros a través de rebaixas fiscais e 29.000 millóns de euros a través das liñas do ICO para facilitar o seu acceso ao crédito. En segundo lugar, o plan introduce medidas directas de impulso á creación de emprego, entre as que cabe destacar o Fondo de Inversión Local, dotado con 8.000 millóns de euros e o Fondo Especial para a Dinamización da Economía e o Emprego, dotado con 3.000 millóns de euros. En terceiro lugar, o Plan recolle as actuacións que, de maneira coordinada cos países da Unión Europea, se adoptaron para proporcionar liquidez ao sistema financeiro ante as actuais circunstancias extraordinarias de inestabilidade e así axudar a reactivar a canle do crédito cara a familias e empresas. Por último, o plan inclúe tamén unha ambiciosa axenda de reformas para modernizar a nosa economía, mellorar a súa produtividade e sentar as bases do cambio de modelo produtivo.

Neste contexto de respostas para facer fronte á crise económica, e ante a gravidade que está adquirindo a situación do mercado de traballo, parece oportuno seguir profundando na adopción de novas medidas, con carácter urxente, para o mantemento e a xeración de emprego e a protección das persoas desempregadas.

O Goberno, en primeiro lugar, adquire o compromiso de incrementar as dotacións orzamentarias na contía necesaria para garantir o dereito dos traballadores desempregados ao cobramento das prestacións por desemprego.

En segundo lugar, o Goberno e os interlocutores sociais analizaron e valoraron no marco do diálogo social estas medidas, e aínda que non foi posible alcanzar un acordo sobre elas, si que houbo coincidencia na necesidade de poñelas en marcha con carácter urxente.

II

As medidas adoptadas neste real decreto lei estrutúranse en tres capítulos. O capítulo I regula dúas medidas dirixidas ao mantemento do emprego. Así, o artigo 1 recolle unha medida dirixida a favorecer a regulación temporal de emprego en lugar da extinción dos contratos, bonificando as cotizacións empresariais por continxencias comúns á Seguranza Social nun 50 por cento naqueles supostos en que se proceda por causas económicas, técnicas, organizativas ou de produción a un axuste temporal do emprego coa perspectiva de garantir a continuidade da empresa e dos postos de traballo, sempre que o empresario asuma o compromiso de manter o emprego durante polo menos un ano despois de finalizada a situación de suspensión de contratos ou redución de xornada.

A segunda medida recollida neste primeiro capítulo modifica a regulación do convenio especial da Seguranza Social que se subscribe no marco de determinados expedientes de

regulación de emprego de empresas non incursas en procedemento concursal, co fin de conseguir un dobre obxectivo: por un lado, evitar o abandono prematuro do mercado de traballo daqueles traballadores que a unha idade laboral avanzada vexan extinguidos os seus contratos de traballo a través de despedimentos colectivos, pois é coñecido que nas situacións económicas desfavorables os traballadores de maior idade se ven afectados, de feito, en maior grao. Por outro lado, mellorar a protección destes traballadores, ao posibilitar que as cotizacións efectuadas polo empresario durante os períodos de actividade laboral que se desenvolvan durante a vixencia do convenio especial se apliquen á parte do convenio que debe sufragar o traballador a partir dos sesenta e un anos, fomentando a prolongación da vida activa e desincentivando unha saída prematura do mercado de traballo, coa mingua na pensión de xubilación que isto supón.

O capítulo II recolle dúas medidas dirixidas a mellorar a protección social dos traballadores. A primeira delas consiste en repor a prestación por desemprego e a cotización á Seguranza Social dos traballadores aos cales se lles suspendese o seu contrato de traballo ou reducise a súa xornada por un expediente de regulación de emprego e, posteriormente, se lles extinga ou suspenda o contrato por causas económicas, técnicas, organizativas ou de produción. Trátase, con isto, de favorecer tamén o mantemento dos contratos de traballo a través de expedientes de regulación temporais, evitando con iso a destrución de postos de traballo.

A segunda medida suprime o prazo de espera dun mes para o percibo do subsidio de desemprego que ata o de agora se aplicaba en determinados supostos; elimínanse con isto períodos de desprotección dos traballadores desempregados afectados.

Para finalizar, no capítulo III establécense medidas para incentivar o emprego das persoas desempregadas. Así, no artigo 5 régulase unha nova medida que ten por obxecto incentivar o empresario para a contratación indefinida de traballadores beneficiarios das prestacións por desemprego, como medida de política activa de emprego de aplicación preferente sobre as políticas meramente pasivas. Neste sentido a empresa que contrate un traballador desempregado que perciba prestacións por desemprego poderase bonificar o 100 por cento da cota empresarial por contingencias comúns da Seguranza Social, ata alcanzar como máximo o equivalente do importe da prestación que tivese pendente de percibir na data de entrada en vigor do contrato, cun máximo de duración da bonificación de tres anos. Esta medida aplicarase, non só a quen percibe prestacións contributivas, senón tamén a desempregados que perciben o subsidio asistencial e a renda activa de inserción.

Ademais, neste capítulo III recóllense dúas medidas dirixidas ao impulso dos contratos indefinidos a tempo parcial, como tipo de contrato que, pola súa estabilidade, polas vantaxes que ofrece de cara a unha mellor conciliación da vida laboral e familiar e para unha máis adecuada organización do traballo pode resultar especialmente atractivo para traballadores e empresarios, favorecendo a creación dun tipo de emprego estable que noutros países europeos ten unhas taxas moi elevadas, taxas que se adoita asociar a índices de emprego tamén moi elevados. Con esta finalidade, o artigo 6 introduce dúas modificacións na Lei 43/2006, do 29 de decembro, para a mellora do crecemento e do emprego: a primeira delas inclúe entre os traballadores cuxa contratación pode dar lugar a bonificación, se está incluído entre os colectivos regulados no programa de fomento de emprego, o demandante de mellor emprego que, sendo traballador a tempo parcial cunha xornada moi reducida, -inferior a un terzo da xornada a tempo completo- é contratado noutra empresa; a segunda medida supón incentivar proporcionalmente máis o contrato a tempo parcial fronte ao contrato de xornada completa.

Estas medidas complementáanse con outras incluídas na parte final do real decreto lei. En primeiro lugar, débese salientar a disposición adicional segunda, en que se establece a demora da materialización dos excedentes de ingresos que financian as prestacións de carácter contributivo e demais gastos necesarios para a súa xestión, resultantes da execución orzamentaria correspondente ao exercicio 2008. En segundo lugar, a disposición derradeira primeira habilita o Goberno para prorrogar o Plan extraordinario de medidas de orientación, formación profesional e inserción laboral aprobado en abril de 2008, co fin de

proporcionar un mellor servizo ao crecente número de persoas desempregadas, en particular no que se refire á orientación profesional para lograr unha máis rápida inserción laboral.

III

No conxunto e en cada unha das medidas que se adoptan, concorren, pola súa natureza e finalidade, a circunstancia de extraordinaria e urxente necesidade que exige o artigo 86 da Constitución como presuposto do real decreto lei.

Efectivamente, o alcance e profundidade das repercusións que a crise económica mundial está tendo na situación do emprego en España, o incremento no número de traballadores desempregados, o incremento no gasto público para atender a súa protección, as dificultades actuais para a súa pronta incorporación ao mercado de traballo, constitúen unha situación extraordinaria que exige a inmediata posta en marcha de medidas que eviten e mitiguen eses efectos, tanto desde a perspectiva de cada posible beneficiario como desde a do esforzo colectivo que representa para o conxunto da sociedade a saída da crise actual. Trátase, en definitiva, de medidas cuxa adopción resulta inaprazable.

Na súa virtude, en uso da autorización concedida no artigo 86 da Constitución, por proposta do ministro de Traballo e Inmigración, logo de deliberación do Consello de Ministros na súa reunión do día 6 de marzo de 2009,

DISPOÑO:

CAPÍTULO I

Medidas de mantemento do emprego

Artigo 1. Bonificación na cotización empresarial á Seguranza Social nos supostos de regulacions temporais de emprego.

1. As empresas terán dereito a unha bonificación do 50 por cento das cotas empresariais á Seguranza Social por continxencias comúns devengadas polos traballadores en situacións de suspensión de contrato ou redución temporal de xornada que fosen autorizadas en expedientes de regulación de emprego, incluídas as suspensións de contratos colectivos tramitadas de conformidade coa lexislación concursal. A duración da bonificación será coincidente coa situación de desemprego do traballador, sen que en ningún caso poida superar os 240 días por traballador.

2. Para a obtención da bonificación será requisito necesario que o empresario se comprometa a manter no emprego os traballadores afectados durante polo menos un ano con posterioridade á finalización da suspensión ou redución autorizada. En caso de incumprimento desta obriga, deberá reintegrar as bonificacións aplicadas, sen prexuízo da aplicación do establecido na Lei de infraccións e sancións na orde social, texto refundido aprobado polo Real decreto lexislativo 5/2000, do 4 de agosto.

Non se considerará incumprida esta obriga cando o contrato de traballo se extinga por despedimento disciplinario declarado ou recoñecido como procedente, por dimisión, morte, xubilación ou incapacidade permanente total, absoluta ou grande invalidez do traballador.

3. Será de aplicación o establecido no artigo 1.3 e 1.4 da Lei 43/2006, do 29 de decembro, para a mellora do crecemento e do emprego, así como os requisitos regulados no artigo 5, as exclusións establecidas nas letras a) e b) do artigo 6.1 e o disposto no seu artigo 9 sobre reintegro dos beneficios.

4. As bonificacións a que se refire este artigo serán compatibles con outras axudas públicas previstas coa mesma finalidade, incluídas as reguladas no Programa de fomento de emprego, sen que en ningún caso a suma das bonificacións aplicables poida superar o 100% da cota empresarial á Seguranza Social.

5. O disposto neste artigo será aplicable ás solicitudes de regulación de emprego presentadas desde o 1 de outubro de 2008 até o 31 de decembro de 2009.

6. O Servizo Público de Emprego Estatal levará a cabo un seguimento trimestral da bonificación establecida neste artigo, para garantir que se cumpren os seus requisitos e a súa finalidade.

7. Esta bonificación de cotas da Seguranza Social aplicarana os empregadores con carácter automático nos correspondentes documentos de cotización, sen prexuízo do seu control e revisión pola Inspección de Traballo e Seguranza Social, pola Tesouraría Xeral de Seguranza Social e polo Servizo Público de Emprego Estatal.

Artigo 2. *Modificación da regulación do convenio especial da Seguranza Social que se subscribirá en determinados expedientes de regulación de emprego, para fomentar a actividade dos traballadores neles incluídos.*

A disposición adicional trixésimo primeira da Lei xeral da Seguranza Social, texto refundido aprobado polo Real decreto lexislativo 1/1994, do 20 de xuño, queda redactada nos seguintes termos:

«Disposición adicional trixésimo primeira. *Réxime xurídico do convenio especial que se subscribirá en determinados expedientes de regulación de emprego.*

1. No convenio especial a que se refire o artigo 51.15 do texto refundido da Lei do Estatuto dos traballadores, as cotizacións abranguerán o período comprendido entre a data en que se produza o cesamento no traballo ou, de ser o caso, en que cese a obriga de cotizar por extinción da prestación por desemprego contributivo, e a data en que o traballador cumpra os 65 anos, nos termos establecidos nas alíneas seguintes.

2. Para tal efecto, as cotizacións polo referido período determinaranse aplicando á media das bases de cotización do traballador nos últimos seis meses de ocupación cotizada o tipo de cotización previsto na normativa reguladora do convenio especial. Da cantidade resultante deducirase a cotización, a cargo do Servizo Público de Emprego Estatal, correspondente ao período en que o traballador poida ter dereito á percepción do subsidio de desemprego, cando corresponda cotizar pola continxencia de xubilación, calculándoa en función da base e do tipo aplicable na data de subscripción do convenio especial.

Até a data de cumprimento por parte do traballador da idade de 61 anos, as cotizacións serán por conta do empresario e ingresaranse na Tesouraría Xeral da Seguranza Social, ben dunha soa vez, dentro do mes seguinte ao da notificación por parte do citado servizo común da cantidade que se debe ingresar, ben de maneira fraccionada, garantindo o importe pendente mediante aval solidario ou a través da substitución do empresario no cumprimento da obriga por parte dunha entidade financeira ou aseguradora, logo de consentimento da Tesouraría Xeral da Seguranza Social, nos termos que estableza o Ministerio de Traballo e Inmigración.

A partir do cumprimento por parte do traballador da idade de 61 anos, as achegas ao convenio especial serán obrigatorias e ao seu exclusivo cargo, e deberán ser ingresadas, nos termos previstos na normativa reguladora do convenio especial, até o cumprimento da idade de 65 anos ou até a data en que, de ser o caso, acceda á pensión de xubilación anticipada, sen prexuízo do previsto no número 4.

3. En caso de falecemento do traballador ou de recoñecemento dunha pensión de incapacidade permanente durante o período de cotización correspondente ao empresario, este terá dereito ao reintegro das cotas que, de ser o caso, se ingresasen polo convenio especial correspondentes ao período posterior á data en que tivese lugar o falecemento ou o recoñecemento da pensión, logo de regularización anual e nos termos que regulamentariamente se establezan.

4. Se durante o período de cotización por conta do empresario o traballador realizase algunha actividade pola que se efectúen cotizacións ao sistema da Seguranza Social, as cotas coincidentes coas correspondentes á actividade realizada, até a contía destas últimas, aplicaranse ao pagamento do convenio

especial durante o período a cargo do traballador recollido no último parágrafo do número 2, nos termos que regulamentariamente se determinen e sen prexuízo do dereito do empresario ao reintegro das cotas que procedan, de existir remanente na data en que aquel cause a pensión de xubilación.

5. Os reintegros a que se refiren os números 3 e 4 xerarán o xuro legal do diñeiro vixente na data en que se produza o seu feito causante, calculado desde o momento en que teña lugar até a proposta de pagamento.

Para tal efecto, o feito causante do reintegro terá lugar na data do falecemento do traballador ou naquela en que este causase pensión de incapacidade permanente para os supostos previstos no número 3, e na data en que o traballador causase pensión de xubilación, para o suposto previsto no número 4.

6. No non previsto nos números precedentes, este convenio especial rexerá polo disposto nas normas regulamentarias reguladoras do convenio especial no sistema da Seguranza Social.»

CAPÍTULO II

Medidas de protección das persoas desempregadas

Artigo 3. *Reposición do dereito á prestación por desemprego.*

1. Cando se autorice unha empresa en virtude de expediente de regulación de emprego ou procedemento concursal a suspender os contratos de traballo, de forma continuada ou non, ou a reducir o número de días ou horas de traballo, e posteriormente se autorice por resolución administrativa en expediente de regulación de emprego ou por resolución xudicial en procedemento concursal a extinción dos contratos, ou se extinga o contrato ao abeiro do artigo 52.c) do Estatuto dos traballadores, texto refundido aprobado polo Real decreto legislativo 1/1995, do 24 de marzo, os traballadores afectados terán dereito á reposición da duración da prestación por desemprego de nivel contributivo polo mesmo número de días que percibisen o desemprego total ou parcial en virtude daquelas autorizacións cun límite máximo de 120 días, sempre que se cumpran as seguintes condicións:

a) Que a resolución administrativa ou xudicial que autorice a suspensión ou redución de xornada se producise entre o 1 de outubro de 2008 e o 31 de decembro de 2009, ambos inclusive;

b) Que o despedimento ou a resolución administrativa ou xudicial que autorice a extinción se produza entre a data de entrada en vigor deste real decreto lei e o 31 de decembro de 2011.

2. Cando se autorice unha empresa en virtude de expediente de regulación de emprego ou procedemento concursal a suspender os contratos de traballo, de forma continuada ou non, ou a reducir o número de días ou horas de traballo, durante o cal os traballadores esgotasen a prestación por desemprego a que tivesen dereito, e posteriormente se autorice por resolución administrativa en expediente de regulación de emprego ou por resolución xudicial en procedemento concursal a redución de xornada ou suspensión dos contratos, os traballadores afectados por tales autorizacións que non xerasen un novo dereito a prestación contributiva terán dereito á reposición da duración da prestación por desemprego de nivel contributivo polo mesmo número de días que percibisen o desemprego total ou parcial en virtude da anterior suspensión ou redución de xornada cun límite máximo de 90 días, sempre que se cumpran as seguintes condicións:

a) Que a resolución administrativa ou xudicial que autorizase esa anterior suspensión ou redución de xornada se producise entre o 1 de outubro de 2008 e o 31 de decembro de 2009, ambos inclusive;

b) Que a resolución administrativa ou xudicial que autorice a posterior suspensión ou redución de xornada se produza entre a data de entrada en vigor deste real decreto lei e o 31 de decembro de 2009.

3. A reposición prevista nos números anteriores aplicarase ao mesmo dereito á prestación por desemprego que se consumiu durante a suspensión temporal ou redución temporal da xornada de traballo.

A base de cotización e a contía que se percibirá, durante o período da reposición, serán as mesmas que as que corresponderon aos períodos obxecto da reposición.

4. Se un traballador foi beneficiario da reposición prevista no número 2 deste artigo non terá dereito á recollida no número 1.

5. O dereito á reposición recoñecerá de oficio a entidade xestora nos supostos en que se solicite a continuación ou reapertura da prestación por desemprego.

Nos supostos en que estea esgotado o dereito deberase solicitar a reposición, sendo de aplicación o establecido no artigo 209 da Lei xeral da Seguranza Social.

6. As axudas recoñecidas en concepto de reposición de prestacións por desemprego aos traballadores incluídos nos plans de apoio para facilitar o axuste laboral dos sectores afectados por cambios estruturais do comercio mundial, conforme o previsto nos citados plans de apoio e na Orde do 5 de abril de 1995, pola que se determinan as axudas que poderá conceder o Ministerio de Traballo e Seguranza Social a traballadores afectados por procesos de reconversión e/ou reestruturación de empresas non serán acumulables á reposición de prestacións establecida neste artigo.

Artigo 4. Eliminación do período de espera para ser beneficiario do subsidio por desemprego.

1. Aos desempregados que reúnan os requisitos establecidos no artigo 215.1.1 e 215.1.3 do texto refundido da Lei xeral da Seguranza Social, aprobado polo Real decreto legislativo 1/1994, do 20 de xuño, non se lles exixirá figurar inscritos como demandantes de emprego durante o prazo de espera dun mes, sempre que as situacións protexidas polo subsidio por desemprego se produzan entre a data de entrada en vigor deste real decreto lei e o 31 de decembro de 2009.

2. Nos supostos a que se refire este artigo para determinar o requisito de carencia de rendas e, de ser o caso, de responsabilidades familiares, para o recoñecemento do dereito considerarase como data do feito causante aquela en que se produza a situación protexida.

O dereito ao subsidio por desemprego nacerá a partir do día seguinte a aquel en que se produza o feito causante do subsidio, por esgotamento da prestación por desemprego, ou retorno, ou liberación de prisión, ou declaración de capacidade ou invalidez en grao de incapacidade permanente parcial, ou esgotamento do subsidio especial para maiores de 45 anos.

Para iso será necesario que o subsidio se solicite dentro dos quince días seguintes ás datas anteriormente sinaladas. A solicitude requirirá a inscrición como demandante de emprego nese mesmo prazo se non se efectuase previamente.

3. No non previsto no número anterior aplicarase o artigo 215.3 da Lei xeral da Seguranza Social, en canto á carencia de rendas e responsabilidades familiares, e o artigo 219.1, en canto ao nacemento do dereito.

CAPÍTULO III

Medidas de fomento do emprego

Artigo 5. Bonificacións pola contratación indefinida de traballadores beneficiarios das prestacións por desemprego.

1. Os empregadores que contraten indefinidamente até o 31 de decembro de 2009 traballadores desempregados beneficiarios das prestacións ou os subsidios por desemprego regulados no título III do texto refundido da Lei xeral da Seguranza Social, aprobado polo Real decreto legislativo 1/1994, do 20 de xuño, ou da renda activa de inserción, terán dereito a unha bonificación do 100 por cento na cota empresarial á Seguranza Social por continxencias comúns até que a contía da bonificación alcance un

importe equivalente á contía bruta da prestación, subsidio ou renda activa de inserción que tivese pendente de percibir na data de inicio da relación laboral, sen que en ningún caso a bonificación poida superar os tres anos de duración.

Se o contrato fose a tempo parcial, a contía da bonificación reducirase en proporción á xornada pactada. Se o contrato fose para traballos fixos descontinuos, a bonificación só se aplicará aos períodos de ocupación do traballador.

2. A contía global da bonificación quedará fixada na data de inicio da relación laboral e non se modificará polas circunstancias que se produzan con posterioridade, salvo cando se varíe a xornada pactada ou o tipo de contrato, caso en que o empresario aplicará o establecido nos puntos anteriores sobre o importe da bonificación pendente de desfrutar a partir dese momento.

O empregador, para efectos do cálculo da duración das bonificacións, requiriralle ao traballador un certificado do Servizo Público de Emprego Estatal sobre o importe da prestación ou subsidio por desemprego ou renda activa de inserción pendente de percibir na data prevista de inicio da relación laboral.

3. No caso de desempregados beneficiarios da prestación contributiva, o traballador deberá ter percibido a prestación durante, polo menos, tres meses no momento da contratación.

4. O empregador beneficiario deberá manter a estabilidade no emprego do traballador contratado durante polo menos un ano desde a data de inicio da relación laboral, procedendo en caso de incumprimento desta obriga ao reintegro das bonificacións aplicadas, sen prexuízo da aplicación do establecido na Lei de infraccións e sancións na orde social, texto refundido aprobado polo Real decreto legislativo 5/2000, do 4 de agosto.

Non se considerará incumplida esta obriga cando o contrato de traballo se extinga por despedimento disciplinario declarado ou recoñecido como procedente, por dimisión, morte, xubilación ou incapacidade permanente total, absoluta ou grande invalidez do traballador.

5. Sen prexuízo das obrigas establecidas para os traballadores no artigo 231 do texto refundido da Lei xeral da Seguranza Social, aprobado polo Real decreto legislativo 1/1994, do 20 de xuño, a aplicación da bonificación prevista neste artigo requirirá o consentimento do traballador desempregado, que se expresará no contrato de traballo.

En todo caso, o desfrute da bonificación polo empresario non afectará o dereito do traballador ás prestacións por desemprego que lle faltasen por percibir no momento da colocación, que se poderán manter se se trata dun contrato a tempo parcial ou recuperar no futuro se así corresponde aplicando o establecido na lexislación vixente.

6. A bonificación a que se refire este artigo será incompatible con calquera outra prevista para a mesma finalidade. No caso de que a contratación dun traballador puidese dar lugar simultaneamente á aplicación doutras bonificacións, só se poderá aplicar unha delas, correspondendo a opción ao beneficiario no momento de formalizar a alta do traballador na Seguranza Social.

7. Os contratos a que se refire este artigo formalizaranse no modelo oficial que facilite o Servizo Público de Emprego Estatal.

8. No non establecido neste artigo serán de aplicación as previsións contidas no Programa de Fomento de Emprego recollido na sección 1.ª do capítulo I da Lei 43/2006, do 29 de decembro, salvo o establecido en materia de exclusións no artigo 6.2.

9. O Servizo Público de Emprego Estatal levará a cabo un seguimento trimestral da bonificación establecida neste artigo, para garantir que se cumpren os seus requisitos e a súa finalidade.

10. Esta bonificación de cotas da Seguranza Social aplicarana os empregadores con carácter automático nos correspondentes documentos de cotización, sen prexuízo do seu control e revisión pola Inspección de Traballo e Seguranza Social, pola Tesouraría Xeral de Seguranza Social e polo Servizo Público de Emprego Estatal.

Artigo 6. *Modificación da Lei 43/2006, do 29 de decembro, para a mellora do crecemento e do emprego, para o impulso dos contratos a tempo parcial.*

A Lei 43/2006, do 29 de decembro, para a mellora do crecemento e do emprego, queda modificada como segue:

Un. O número 1 do artigo 1 queda redactado como segue:

«1. Este programa regula as bonificacións pola contratación indefinida, tanto a tempo completo como a tempo parcial e incluída a modalidade de fixo descontínuo, dos traballadores desempregados inscritos na oficina de emprego, incluídos aqueles que estean traballando noutra empresa cun contrato a tempo parcial, sempre que a súa xornada de traballo sexa inferior a un terzo da xornada de traballo dun traballador a tempo completo comparable.

Igualmente, regúlense as bonificacións para o mantemento do emprego de determinados traballadores.»

Dous. Modifícase o número 7 do artigo 2, que queda redactado como segue:

«7. En todos os casos mencionados neste artigo, con excepción dos previstos no número 3, cando o contrato indefinido ou temporal sexa a tempo parcial, a bonificación resultará de aplicar ás previstas en cada caso unha porcentaxe igual á da xornada pactada no contrato incrementada nun 30 por 100, sen que en ningún caso poida superar o cento por cento da contía prevista.»

Disposición adicional primeira. *Financiamento das bonificacións nas cotizacións á Seguranza Social.*

As bonificacións na cotización empresarial á Seguranza Social previstas neste real decreto lei financiaranse con cargo á correspondente partida orzamentaria do Servizo Público de Emprego Estatal.

Disposición adicional segunda. *Excedentes do Fondo de Reserva da Seguranza Social.*

Demórase a materialización dos excedentes de ingresos que financian as prestacións de carácter contributivo e demais gastos necesarios para a súa xestión, resultantes da execución orzamentaria correspondente ao exercicio 2008.

Disposición transitoria primeira. *Contratos anteriores á entrada en vigor deste real decreto lei.*

Os contratos de traballo, así como as bonificacións aplicables a eles, que se celebrasen antes da entrada en vigor deste real decreto lei continuaranse rexendo pola normativa vixente no momento da súa concertación, sen prexuízo do previsto no artigo 1.

Disposición transitoria segunda. *Bonificacións aplicables a cotas devengadas con anterioridade á entrada en vigor deste real decreto lei.*

Para efectos do establecido no artigo 1 deste real decreto lei, as bonificacións de cotas correspondentes aos períodos ingresados desde a data de efectos desta norma até a entrada en vigor deste real decreto lei aboaranse ás empresas beneficiarias destas logo de solicitude ante a Tesouraría Xeral da Seguranza Social da correspondente devolución de cotas.

Disposición derogatoria única. *Derrogación normativa.*

Quedan derogadas cantas disposicións de igual ou inferior rango se opoñan ao previsto neste real decreto lei.

Disposición derradeira primeira. *Habilitación ao Goberno para a aprobación da prórroga do Plan extraordinario de medidas de orientación, formación profesional e inserción laboral, aprobado polo Acordo de Consello de Ministros do 18 de abril de 2008.*

Autorízase o Goberno para a aprobación, mediante acordo de Consello de Ministros, da prórroga, durante dous anos máis, do Plan extraordinario de medidas de orientación, formación profesional e inserción laboral, aprobado polo Acordo de Consello de Ministros do 18 de abril de 2008, referida exclusivamente á medida consistente na contratación de 1.500 orientadores para o reforzamento da rede de oficinas de emprego. Esta medida será de aplicación en todo o territorio do Estado e a súa xestión realizarana as comunidades autónomas con competencias estatutariamente asumidas no ámbito do traballo, o emprego e a formación e o Servizo Público de Emprego Estatal.

Respecto da xestión polas comunidades autónomas desta medida, os créditos correspondentes distribuiranse territorialmente entre esas administracións, de conformidade co establecido nos artigos 14 da Lei 56/2003, do 16 de decembro, de emprego e 86 da Lei 47/2003, do 26 de novembro, xeral orzamentaria.

Disposición derradeira segunda. *Facultades de desenvolvemento.*

O Goberno e o ministro de Traballo e Inmigración, no ámbito das súas competencias, ditarán as disposicións necesarias para o desenvolvemento e a execución do establecido neste real decreto lei, logo de consulta ás organizacións empresariais e sindicais máis representativas.

Disposición derradeira terceira. *Avaliación das medidas establecidas no real decreto lei.*

O Goberno avaliará con anterioridade ao 31 de decembro de 2009 o funcionamento das distintas medidas establecidas neste real decreto lei.

Á vista dos resultados das avaliacións trimestrais efectuadas, e en función da evolución que experimente o emprego durante o ano 2009, o Goberno, logo de consulta coas organizacións empresariais e sindicais máis representativas, poderá establecer a prórroga por un ano máis da vixencia de calquera das medidas previstas neste real decreto lei, así como a súa modificación, para garantir que se cumpran as finalidades perseguidas.

Disposición derradeira cuarta. *Entrada en vigor.*

Este real decreto lei entrará en vigor o día seguinte ao da súa publicación no «Boletín Oficial del Estado», salvo o disposto nos artigos 1 e 3, que entrarán en vigor de acordo co establecido neles.

Dado en Madrid o 6 de marzo de 2009.

JUAN CARLOS R.

O presidente do Goberno,
JOSÉ LUIS RODRÍGUEZ ZAPATERO